

Case: Jasmin

10 børn på 5 – 6 år er samlet omkring bordet i børnehaven sammen med mig. Jeg hedder Trine og er deres primærpædagog. Det er middag og vi er lige ved at være færdige med at spise. Der er godt gang i snakken.

Et barn siger *"Først blev min storesøster født, så blev jeg født og til sidst fik mor og far min lillebror"*. De andre børn begynder også på skift at fortælle hvordan deres familie så ud og hvornår de var blevet født.

Efter en lille pause siger Jasmin (6 år); *"Først fik min mor og far mig"*. Hun kikker op. *"Så fik de Jakob, men han døde"*. Hun kikker ned og stemmen bliver trist. *"Så fik de Andreas"*. Det bliver sagt hurtigt og blikket flakker lidt.

Jeg kan mærke og se på Jasmin, at hun har brug for, at få sat ord på omstændighederne omkring Jakobs død. Der er noget der trykker hende og – "jeg griber øjeblikket".

For historie: Jasmin mistede sin lillebror da hun var 3 år. Han var født 3 mdr. for tidligt. Da han havde været indlagt i 3 mdr. kom han og mor hjem. Han var meget lille men efter sigende levedygtig. 14 dage efter døde han, mens de sov. Jasmin var der, da han blev hentet af ambulancen. Forældrene inddragede Jasmin i forløbet på en fin måde. Mor og far var meget åbne om det skete og samarbejdede med mig omkring Jasmin. De brugte mig til at få viden omkring børn i sorg, og jeg var med til begravelsen. Jeg kender derfor omstændighederne omkring Jasmins tab. Hendes historie.

Ja Jasmin, først fik mor og far dig (Jasmin kikker på mig da jeg siger hendes navn)

Så fik mor og far Jakob (hun kikker ned)

Jakob blev født alt for tidligt. (hun kikker på mig igen. Hendes ansigt er neutralt)

Han var ikke stærk - derfor døde han. (Jasmin holder mit blik fast.)

Så fik mor og far Andreas (Hun kikker lidt væk og forsigtigt op igen)

Andreas er stærk (Jasmin løftet sig ansigt op og ser intenst på mig)

Og Jasmin du er stærk (Hun fastholder blikket mens hun smiler – "Ja" siger hun med glad stemme og spiser færdig.)

Måden Jasmin reagerer på, mens jeg taler til hende, siger mig, at jeg har rørt ved noget i hende, som hun har gået og båret på. Jasmin skal ikke længere være bange for, at lillebror Andreas også pludselig dør fra hende. Hun har fået frigjort noget energi, som tidligere var bundet i det usagte.

Jeg har i dette eks. brugt min spædbarnsterapeutiske viden, da øjeblikket opstod. Dette kunne bl.a. lade sig gøre, fordi jeg kendte til Jasmins historie og derved kunne være autentisk i mit budskab. Derudover var jeg opmærksom på hendes nonverbale/verbale signaler. Der var noget hun ikke havde fået sat ord på endnu. Samt at Jasmin ellers er en velfungerende pige, som har haft en tryk og sikker start på livet.

Som pædagog uden psykologisk/psykoterapeutisk uddannelse, har jeg ikke kompetence til selv at praktiserer spædbarnsterapi i det terapeutiske rum. Jeg ser imidlertid, at med mit kendskab til spædbarnsterapeutisk metode, kan jeg i min pædagogiske hverdag, bruge elementer og teori derfra samt mine anerkendende kompetencer til at hjælpe barnet ud af sin smerte.

Jeg er opmærksom på, at jeg som pædagog har mine begrænsninger. Et barn med dybe traumer, har brug for spædbarnsterapier i et terapeutisk rum af en spædbarnsterapeut med psykologisk uddannelse.